

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/42/2019
Identifikačné číslo spisu: 7711202906
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7711202906.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: NAKASI Consult, a.s. „v likvidácii“, so sídlom Kaprova 42/14, Praha 1 - Staré Město, Česká republika, IČO: 27 821 633, zastúpeného JUDr. Ing. Lukášom Hraňom, Májová 569/6, Prievidza, Slovenská republika, proti žalovanému: ZACHEM, a.s. Strážske, so sídlom Námestie Osloboditeľov 70, Michalovce, IČO: 31 730 191, zastúpenému advokátkou Mgr. Zuzanou Bdžochovou, Palkovičova 16, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Slovenská chemická spoločnosť a.s., so sídlom Námestie Osloboditeľov 70, Michalovce, IČO: 31 723 713, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kucharčíkom, Štefánikova 40, Košice, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 22Cb/41/2011, o dovolaní právnej zástupkyne žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/75/2018-406 zo dňa 31. augusta 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie právnej zástupkyne žalovaného
o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 22Cb/41/2011-322 zo dňa 18. apríla 2016, uložil advokátke, Mgr. Zuzane Bdžochovej, v tom čase so sídlom kancelárie Mickiewiczova 6, Bratislava, poriadkovú pokutu v sume 100,- Eur s povinnosťou zaplatiť ju na účet súdu do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 53 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) tak, že vo veci vytýčil pojednávanie na deň 11. apríla 2016, na ktoré bola právna zástupkyňa žalovaného (ako aj právny zástupca žalobcu) riadne a včas predvolaná, predvolanie prevzala, avšak na pojednávanie sa bez včasného a vážnymi okolnosťami odôvodneného ospravedlnenia nedostavila.

2. Na odvolanie právnej zástupkyne žalovaného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/75/2018-406 zo dňa 31. augusta 2018 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Keďže odvolanie bolo podané dňa 16.05.2016, teda ešte za účinnosti O. s. p., odvolací súd posúdil vec podľa právneho stavu v tom čase platného a účinného, a to z dôvodu nevyhnutnosti rešpektovania

základných princípov Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), konkrétne s poukazom na čl. 2 ods. 1 a 2 a čl. 3 ods. 1 C. s. p ako aj s odkazom na § 470 ods. 1 a 2 C. s. p

2.1. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a na doplnenie jeho správnosti uviedol, že v danom prípade boli podľa jeho názoru splnené zákonné podmienky na uloženie poriadkovej pokuty právnej zástupkyňi žalovaného. K jej odvolacím námietkam uviedol, že nešlo o dôvody, ktoré by jej bránili včas a riadne sa ospravedlniť z neúčasti na predmetnom pojednávaní, navyše ak tomuto predchádzali opakovane odročené pojednávania (18.01.2016, 29.02.2016), a to na základe žiadosti splnomocnenej zástupkyne žalovaného. K námietke odvolateľky, že jej postup voči súdu v súvislosti s neúčastou na pojednávaní bol v zmysle pokynov klienta, keď tento ju informoval, že podľa všetkého sa zástupca žalobcu nedostaví na pojednávanie, a preto sa z dôvodu účelnosti a hospodárnosti nedostavila na pojednávanie, pričom ako advokátka je zo zákona povinná chrániť záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi a nesmie konať v rozpore s týmito povinnosťami advokáta voči klientovi, odvolací súd dodal, že nespochybňuje jej tvrdenie o tom, že advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi (ide o vzťah medzi klientom a advokátom). Ak sú však pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný a o tom musí klienta vhodným spôsobom poučiť. Odvolací súd preto dospel k záveru, že pokyn klienta nezbavil odvolateľku povinnosti dodržiavať procesné povinnosti vo vzťahu k súdu vyplývajúce jej z platnej právnej úpravy, a to ospravedlniť svoju neúčasť na vytýčenom pojednávaní, prípadne požiadať o odročenie vytýčeného pojednávania. Túto povinnosť si však splnomocnená zástupkyňa žalovaného vôbec nespĺnila, a to ani dodatočne. Tieto skutkové tvrdenia obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu odvolateľka ani nespochybnila. Odvolací súd dodal, že uvedenú povinnosť si rovnako nespĺnil ani právny zástupca žalobcu, za čo mu bola taktiež uložená poriadková pokuta, pretože ne/konaním splnomocneného zástupcu žalobcu ale aj ne/konaním splnomocnenej zástupkyne žalovaného, teda ich nečinnosťou došlo opakovane k odročeniu nariadeného pojednávania bez prejednávania vecí, čím došlo k sťaženiu postupu konania súdu.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala právna zástupkyňa žalovaného (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) uznesenie odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na § 420 písm. f/ C. s. p a § 421 ods. 1 C. s. p

3.1. Dovolateľka namietala, že napadnuté rozhodnutia sú nesprávne, v rozpore so skutočným stavom veci a so zákonom a možno ich označiť za rozhodnutia prekvapivé, ktorými bolo porušené jej ústavné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý proces. Predmetnú vec označila za nedorozumenie, ktoré však podľa jej názoru nenaplnilo zákonné podmienky na uloženie poriadkovej pokuty, pričom poukázal a na to, že jej klient opakovane v priebehu konania deklaroval súdu, že má legitímny záujem na tom, že aby sa vo veci konalo na pojednávaní, a to v prítomnosti oboch sporových strán. Opakovane uviedla, že jej klient ju informoval, že zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostaví, a preto sa nemala z dôvodu hospodárnosti a účelnosti dostaviť ani ona. Zároveň poukázala na vzdialenosť sídla svojej kancelárie od sídla súdu, trvanie svojej prípadnej pracovnej cesty, výdavky na cestovné a na náhradu za stratu času, na základe čoho uviedla, že jej účasť na pojednávaní by za súčasnej neúčasti protistrany, ktorá disponuje konaním, bola zjavne neúčelná a nehospodárna. Zdôraznila, že klient jej potvrdil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka a súd budú o tomto postupe informovaný.

3.2. Dovolateľka namietala, že neboli splnené zákonné podmienky na uloženie pokuty podľa § 53 ods. 1 O. s. p., nakoľko túto sankciu možno uložiť iba za splnenia taxatívne stanovených podmienok, konkrétne ak osoba (ktorej sa pokuta ukladá) marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania, alebo hrubo sťažuje postup konania. Zdôraznila, že súdy sa nevysporiadali s jej námietkami v konaní, že ani protistrana sa na konanie nedostavila, čo vylučuje splnenie vyššie uvedenej zákonnej podmienky, z čoho vyplýva, že súdy vec nesprávne právne posúdili, použili na daný prípad nesprávne ustanovenie zákona, pričom ustanovenie, ktoré aplikovali, nesprávne interpretovali.

3.3. Dovolateľka poukázala taktiež na ustanovenia zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii (§ 18 ods. 1), s poukazom na ktoré uviedla, že konala v súlade so svojimi povinnosťami advokáta voči klientovi a riadila sa jeho pokynmi s tým, že strana sporu má voči súdu prioritne rozhodujúce postavenie a jej úkony nie sú závislé od úkonov zvoleného zástupcu, ktorý má odvodené, sekundárne postavenie. Na základe uvedeného považovala dovolateľka za nesprávny záver odvolacieho súdu, že neúčast' na pojednávaní bola povinná osobitne ospravedlniť, napriek tomu, že tento úkon (ospravedlnenie svojej aj zástupcovej neúčasti) mal vykonať priamo žalovaný.

3.4. Na základe uvedeného dovolateľka zastávala názor, že z jej strany nedošlo ku konaniu odôvodňujúcemu uloženie poriadkovej pokuty, súdy opomenuli dôsledne prihliadať na všetky okolnosti prípadu a ich postup predchádzajúci vydaniu napadnutých uznesení bol v rozpore s platnou právnou úpravou.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (ust. § 35 C. s. p), po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p) a ktorá je zároveň advokátkou, teda osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

5. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane odvolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

6. Podľa ust. § 419 C. s. p, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. V posudzovanom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení poriadkovej pokuty. Dovolateľka prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania založila na ust. § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 C. s. p.

8. Podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa ust. § 431 C. s. p, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

10. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/), alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

11. Podľa ust. § 432 C. s. p, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

12. Podľa ust. § 440 C. s. p, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 a § 421 C. s. p a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo podané včas, osobou na to oprávnenou a aby bolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, ktoré sú vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 C. s. p. Ak dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (sp. zn. IV. ÚS 238/07, sp. zn. IV. ÚS 163/08).

15. S poukazom na námietky dovolateľky sa dovolací súd v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

16. Zákon podanie dovolania podľa ust. § 420 C. s. p nepripúšťa vo vzťahu k akémukoľvek rozhodnutiu odvolacieho súdu, ale len vo vzťahu k takému, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. V sporovom konaní má rozhodnutie súdu vo veci samej výlučne formu rozsudku (§ 212 ods. 1 C. s. p). V odvolacom konaní môže byť preto rozhodnutím vo veci samej len rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil alebo zmenil rozsudok súdu prvej inštancie (§ 392 C. s. p).

17. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o uložení poriadkovej pokuty. Takéto rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, ale ani iným (nemeritórnym) rozhodnutím, ktorým sa konanie vo veci samej končí v zmysle § 420 C. s. p. Dovolanie preto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

18. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP je v tomto prípade vylúčená zo zákona a nie je možné ju založiť nijakým spôsobom. Zmysel ustanovenia a motivácia zákonodarcu obmedziť prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia sa dá jednoznačne vyvodiť z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku: "Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí. Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti." Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty je procesným rozhodnutím v konaní, konanie vo veci samej sa ním nekončí a nejedná sa ani o meritórne rozhodnutie. Dovolací súd teda v tomto prípade nemohol preskúmať napadnuté procesné rozhodnutie a prípadné konštatovanie porušenia práva na spravodlivý proces by zo strany dovolacieho súdu bolo v rozpore so základnou zásadou, vyplývajúcou z Ústavy Slovenskej republiky, že štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Prípadný prieskum zo strany NS SR by bol postupom contra legem (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/160/2017 z 28. februára 2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 ako R 73/2018).

19. Pokiaľ ide o dovolateľkou uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p, dovolací súd opäť v prvom rade skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

20. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade

závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

21. Dovolaiteľka prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. odôvodnila tým, že súdy vec nesprávne právne posúdili, použili na daný prípad nesprávne ustanovenie zákona (§ 53 ods. 1 O. s. p.) a toto ustanovenie nesprávne interpretovali. Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolanie podané podľa § 421 ods. 1 C. s. p. vyžaduje, aby dovolateľ vymedzil právnu otázku, resp. aby z obsahu dovolania vyplývala právna otázka, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/) alebo, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/) alebo, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/) a aby dovolateľ uviedol v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, prípadne, ako mala byť nastolená právna otázka správne vyriešená. Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Z obsahu dovolania však vôbec nie je zrejmé, akú právnu otázku, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, mala dovolateľka na mysli, pričom ani nekonkretizovala a z obsahu dovolania to ani nie je možné vyvodiť, či ako dovolací dôvod uplatňuje § 421 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/. Z logiky veci je pritom vylúčené, aby v prípade jednej a tej istej právnej otázky existoval odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, prípadne rozdielnosť jej posúdenia dovolacím súdom a zároveň, aby ju dovolací súd vo svojej rozhodovacej praxi ešte neriešil. Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že dovolateľka dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nevymedzila spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 C. s. p.

22. Pri skúmaní hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že nová právna úprava nerozlišuje rozhodnutia z hľadiska ich formy, ale vychádzajúc z obsahového hľadiska rozhodnutí odvolacieho súdu, vymedzuje neprípustnosť uplatnenia dovolania proti uzneseniam (všeobecne potvrdzujúcim i zmeňujúcim) uvedeným v § 357 písm. a/ - n/ C. s. p. V tomto prípade ide o procesné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda také, ktoré súd vydá bez toho, aby vec prejednal do jej merita, a preto ich prieskum dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia je logicky vylúčený (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok, Komentár*, Praha: C. H. Beck, str. 1384).

23. Prípustnosť dovolania pri zásadnom právnom význame (§ 421 C. s. p.) je v zmysle vyššie uvedeného koncipovaná aj negatívne. Podľa § 421 ods. 2 C. s. p. nie je dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. Zároveň nie je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. ani v prípadoch obsiahnutých v ustanovení § 422 ods. 1 C. s. p. Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty nie je uvedené v predmetnom ustanovení § 357 písm. a/ až n/ C. s. p. a zároveň sa naň nevzťahuje ani ustanovenie § 422 ods. 1 C. s. p.

24. Dovolaiteľka svoje dovolanie koncipovala podľa § 421 ods. 1 C. s. p., teda odôvodniť ho mohla len nesprávnym právnym posúdením veci (§ 432 C. s. p.). V zmysle právnej úpravy platnej v čase vydania odvolaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (18.04.2016), t. j. úpravy Občianskeho súdneho poriadku, by nebolo dovolanie prípustné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. bola prípustnosť dovolania vylúčená proti uzneseniam odvolacieho súdu týkajúcich sa poriadkovej pokuty (okrem prípadov uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p.) Ustálená judikatúra zároveň zastávala názor, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je relevantným dovolacím dôvodom, avšak (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. Právne posúdenie veci je totiž realizáciou vlastnej rozhodovacej činnosti súdu, ktorou sa strane sporu neodnímajú žiadne procesné práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok dáva. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny

právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval, alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (viď R 54/2012).

25. Dovolací súd sa v tejto súvislosti stotožňuje so stanoviskom č. 81 publikovaným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR za rok 2018, ktoré možno bez ďalšieho aplikovať na posudzovaný prípad a v ktorom najvyšší súd uzavrel, že proti rozhodnutiu o súdnom poplatku vydanom súdom prvej inštancie v čase účinnosti právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku umožňujúcej podanie odvolania, pričom podľa § 357 C. s. p. ale odvolanie proti tomuto rozhodnutiu už nie je prípustné, nebude prípustné ani dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2017, sp. zn. 4Obdo/18/2017). S odkazom na čl. 4 ods. 2 C. s. p. a využitím jednotlivých interpretačných metód (či všeobecných myšlienkových úsudkov) s poukazom na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, akcentujúc výsledok súdom podaného výkladu, ktorým má byť prioritne spravodlivé usporiadanie procesných vzťahov, dovolací súd v dotknutom konaní uzavrel, že dovolanie podané proti napadnutému rozhodnutiu o súdnom poplatku (a jemu typovo a druhovo podobným rozhodnutiam, kde v posudzovanom prípade ide o rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty, na ktoré sa rovnako vzťahuje vyššie uvedené - pozn. odvolacieho súdu) je neprípustné. Rozhodnutie o súdnom poplatku (a taktiež rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty - pozn. odvolacieho súdu) totiž nespĺňa kritérium zásadnej právnej významnosti takéhoto rozhodnutia, čo zvyrazňuje i skutočnosť, že proti rozhodnutiu o návrhu na vrátenie súdneho poplatku za podanú žalobu ako i uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty právna úprava Civilného sporového poriadku nepripúšťa už ani odvolanie. Neexistencia všeobecného záujmu na rozhodovaní odvolacieho súdu o právnych otázkach vyvstávajúcich z procesných rozhodnutí bez presahu do merita veci, ktorá je zrejماً ako z predchádzajúcej právnej úpravy, tak i právnej úpravy tej súčasnej, neumožnila dovolaciemu súdu realizovať dovolací prieskum.

26. V zmysle vyššie uvedeného, dovolací súd konštatuje, že dovolanie právnej zástupkyne žalovaného podľa § 420 písm. f/ a podľa § 421 ods. 1 C. s. p., nie je procesne prípustné, z ktorého dôvodu jej dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania.

27. Dovolací súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti uvedeného záveru poukazuje na obdobnú vec, ktorá bola predmetom dovolacieho konania na najvyššom súde a v ktorom dovolací súd rozhodoval o dovolaniach proti uzneseniam odvolacieho súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia súdu prvej inštancie (vydané ešte za účinnosti O. s. p.) o uložení povinnosti zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok za žalobu a za odvolanie (sp. zn. 2Obdo/40/2018, 2Obdo/41/2018 zo dňa 27. augusta 2019). V uvedených prípadoch boli dovolania taktiež podané z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p, teda pre nesprávne právne posúdenie veci. Dovolací súd však dospel aj v tomto prípade k rovnakému záveru o procesnej neprípustnosti podaných dovolaní, ktoré z tohto dôvodu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vyššie uvedené stanovisko NS SR (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. júla 2017, sp. zn. 4Obdo/18/2017). Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný (dovolateľ) ústavnú sťažnosť, ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd SR však po preskúmaní uznesenia najvyššieho súdu skonštatoval, že sťažovateľkou uvádzané dôvody boli neopodstatnené a uviedol, že najvyšší súd v relevantnej časti svojho rozhodnutia v kontexte namietaného dovolacieho dôvodu sťažovateľke vysvetlil povahu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku a najmä z poukazom na stanovisko č. 81 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 9/2018 podrobne uviedol, akou právnou úpravou dospel k záveru o neprípustnosti dovolaní. Ústavný súd SR tak dospel k záveru o neexistencii príčinnej súvislosti medzi označeným (podľa sťažovateľky porušeným) základným právom na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie uznesením najvyššieho súdu.

28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ustanovenie

§ 451 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2, druhá veta C. s. p. a ustanovením § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.